

Solidarność,
czyli miłość społeczna

Solidarność

1. «poczucie wspólnoty i współodpowiedzialności wynikające ze zgodności poglądów oraz dążeń»
2. «odpowiedzialność zbiorowa i indywidualna określonej grupy osób za całość wspólnego zobowiązania»
(*Słownik języka polskiego*, PWN)

Pismo Święte

Jeśli ujrzysz, że osioł twego wroga upadł pod swoim ciężarem,
nie ominiesz, ale razem z nim przyjdiesz mu z pomocą
(Wj 23, 5).

Nie będziesz szukał pomsty,
nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu,
ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan!
(Kpł 19, 18).

Nie o to bowiem idzie, żeby innym sprawiać ulgę,
a sobie utrapienie, lecz żeby była równość.

Teraz więc niech wasz dostatek przyjdzie z pomocą ich potrzebom,
aby ich bogactwo było wam pomocą w waszych niedostatkach
i aby nastąpiła równość według tego, co jest napisane:

Nie miał za wiele ten, kto miał dużo.

Nie miał za mało ten, kto miał niewiele

(2 Kor 8, 13-15).

Tak więc, gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki;
podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie,
współwesołają się wszystkie członki.

Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami
(1 Kor 12, 26-27).

Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe
(Ga 6, 2).

Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy,
ale też i drugich!
(Flp 2, 4).

Św. Jan Paweł II, Encyklika *Sollicitudo rei socialis*, 1987 r.

Doświadczenie współzależności międzyludzkiej.

Zależność w zakresie lokalnym, krajowym i międzynarodowym.

Zależność na poziomie gospodarczym, politycznym, kulturowym.

Współzależność ma charakter moralny.

Nie chodzi tu jedynie o współczucie lub wzruszenie na widok zła.

Solidarność to „mocna i trwała wola angażowania się na rzecz dobra wspólnego, czyli dobra wszystkich i każdego, wszyscy bowiem jesteśmy naprawdę odpowiedzialni za wszystkich” (SRS 38).

Zaangażowanie na rzecz dobra bliźniego.

Służba i poświęcenie się dla innych.

„Ci, którzy posiadają większe znaczenie
dysponując większymi zasobami dóbr i usług,
winni poczuwać się do odpowiedzialności za słabszych
i być gotowi do dzielenia z nimi tego, co posiadają.
Słabsi ze swej strony, postępując w tym samym duchu solidarności,
nie powinni przyjmować postawy czysto biernej
lub niszczącej tkankę społeczną,
ale dopominając się o swoje słuszne prawa,
winni również dawać swój należny wkład w dobro wspólne.
Grupy pośrednie zaś nie powinny egoistycznie popierać
własnych interesów, ale szanować interesy drugich”
(SRS 39).

Drugi człowieka to osoba ludzka,
a nie narzędzie przynoszące zyski,
którego można używać dla własnych egoistycznych korzyści.
Instrumentalne traktowanie ludzi prowadzi do napięć i rodzi konflikty
zagrożające tak poszczególnym społeczeństwom,
jak i pokojowi w skali międzynarodowej.

Papież stwierdził:

„solidarność jest drogą do pokoju, a zarazem do rozwoju.

Pokój światowy bowiem nie jest do pomyślenia,

jeżeli ludzie zań odpowiedzialni nie uznają,

że współzależność sama w sobie wymaga

przewyciężenia polityki bloków,

porzucenia wszelkiej formy imperializmu

ekonomicznego, militarne go czy politycznego,

a także przekształcenia wzajemnej nieufności we współpracę.

Współpraca jest aktem właściwym solidarności

między jednostkami i narodami”

(SRS 39).

Solidarność jest cnotą chrześcijańską
przejawiającą się w bezinteresowności, przebaczeniu i pojednaniu.

Wynika ze świadomości

„powszechnego ojcostwa Boga,
braterstwa wszystkich ludzi w Chrystusie”.

Wzorem jest miłość i komunia Osób Trójcy Świętej.

„Wówczas bliźni jest nie tylko istotą ludzką
z jej prawami i podstawową równością wobec wszystkich,
ale staje się żywym obrazem Boga Ojca,
odkupionym krwią Jezusa Chrystusa
i poddanym stałemu działaniu Ducha Świętego”
(SRS 40).

Katechizm Kościoła Katolickiego

„Najmniejszy nasz czyn spełniony w miłości przynosi korzyść wszystkim, w solidarności z wszystkimi ludźmi, żywymi czy zmarłymi, która opiera się na komunii świętych.

Każdy grzech szkodzi tej komunii”
(KKK 953).

„Przyjaźń” lub „miłość społeczna”.
Solidarność jest „bezpośrednim wymaganiem braterstwa ludzkiego i chrześcijańskiego” (KKK 1939).

Przejawem solidarności jest właściwy podział dóbr.
„Starajcie się naprzód o Królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość,
a to wszystko będzie wam dodane” (Mt 6, 33).

Polecenia:

1. Podaj definicję pojęcia „solidarność”.
2. Przedstaw nauczanie Pisma Świętego na temat troski o bliźnich.
3. Omów nauczanie św. Jana Pawła II na temat solidarności.
4. Oceń aktualne perspektywy realizacji obowiązku zaangażowania społecznego chrześcijan.

Dziękuję za uwagę!
Króluj nam, Chryste!